

ZOMBOR és VIDÉKE.

A BÁCS-BODROGH MEGYEI EGYESÜLT ELLENZÉK HIVATALOS POLITIKAI KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG: Grómon- és Zrínyi-utca sarkán, I-só emelet. hova minden a lap szellemi részét illető közlemények intézendők. Kéziratok nem adtnak vissza.	Feloldó szerkesztő: Dr. MOLNÁR GYULA.	KIADÓHIVATAL: Oblát Károly könyvnyomdája Zomborban. hova az előfizetők és minden a lap anyagi részét illető közlemények intézendők és ezek díját fizetendők.
Előfizetési árak: Egész évre 8 frt — Félévre 4 frt — Negyedévre 2 frt. Néptanítóknak egész évre 6 frt — Félévre 3 frt — Negyedévre 1.50. — Egyes szám ára 10 kr.	Megjelenik hetenkint kétszer: Vasárnap és csütörtökön.	

Mi a legjobb politika.

Régi kérdés a politikában, hogy a nemzetek fönmaradását mi biztosíthatja jobban: törvényekben biztosított és feltékenyen örözt jogal-e, vagy pedig nagyfoku anyagi jóléte?

Aki szellemeskedni akar, azt válaszolja erre, hogy legjobb a kettő együtt, a modern nemzetgazdasági tanok jelszava azonban ugy szól, hogy a kié a föld, azé a haza.

A birtok a valódi hatalom, s anélkül csak írott malaszt marad minden törvényben biztosított jog.

Azért minden okos nemzet biztosít arra törekszik, hogy a földbirtok saját fiainak kezén maradjon, de arra is, hogy e birtok mentől nagyobb értéket képviseljen és így annál nagyobb hatalommal ruhazza föl birtokosait.

Magyarországon sokáig nem értették ezt meg. A magyar birtokos osztály hozzá volt szokva a szabadságharc előtti középkori állapotokhoz, mikor minden befektetés és minden bölcesség nélkül lehetett gazdálkodni. A jobbágy megmunkálta a földet ingyen, adót meg nem kellett fizetni. — miért törte volna magát a nemes ember? Talán: hogy kivételi eszközök hiányában a rengeteg sok gabonája a nyakán maradjon és a magtárakban dohosodjék?

Mikor aztán az arany állapotoknak egyszerre vége lett, nagyon kevesen vették észre, hogy az új viszonyok új szokásokat, új irány követését teszik szükségessé. Fizetni kellett a munkaerőt, fizetni az adót, szóval komolyan hozzá kellett volna látni, hogy a földbirtok jövedelmezősége ne függjön teljesen a véletlenségtől. Javítani kellett volna a talajt, — arra való lett volna a földterhelmentesítés útján a földbirtokos osztálynak juttatott sok száz millió, de bizony nagyon keveset fordítottak belőle, arra az üdvös célra.

Ez volt az egyik óriási hiba.

Jött utána egy másik.

A szabaddá lett földbirtok után kivette hálót a nagy tőke. A bécsi földhitelintézet több száz milliót helyeztet el a magyar földbirtokos osztály tagjainál és ez a pénz ismét nem a földbirtok javítására fordított, hanem legnagyobb részt uszoraadosságokat fizettek ki belőle. Majd később föllállították a magyar földhitelintézetet, mint „hazafias” vállalatot, s ez föllállása óta még újabb 160 millió forinttal árasztotta el a birtokos osztályt.

Ez intézet alapszabályaiban bíbba keresnök azonban azt az igen fontos pontot, mely arról intézkednek, hogy földbirtokos ember csak bizonyos meghatározott célra kaphat kölcsönt, miként a kereskedelmi bankok elvül állítják föl, hogy náluk minden kölcsönnek egy megköött üzletnek kell alapulnia, s a legvagyonosabb gyárosnak sem adnak pénzt, míg egy benyújtott váltóval be nem bizonyítja, hogy ő azon összeg értékeig a váltón elfogadóképen szereplő nagykereskedőnek már árut adott át.

A magyar földhitelintézet azonban legujjabban mégis belátta, hogy a földbirtokra való kölcsönzésnél egy hazafias intézetnek nem arra kell tekinteni, hogy mentől több tőkét helyezzen el biztos helyre, mert az csak a földbirtok céltalan eladósítására vezet. Egy hazafias intézetnek számolni kell a nemzeti jellem bizonyos gyöngegségeivel, s elvül kellett volna már régen föllállítania, hogy első sorban csak azoknak ad kölcsönt pénzt, akik a birtokokra fölvetett pénzeket magába a birtokba fektetik be. Ezt biztosítani is lehetett volna olyformán, mint a hogy a bankok teszik az épülőfélben lévő fővárosi házakkal: t. i. egyszerre szavazzák meg az egész kölcsönt, de abban az arányban fizetik ki, amint az építés elő-

haladtával bebizonyul, hogy a pénz csakugyan a kért célra fordított.

A magyar földhitelintézet bár kissé későskén, de végre mégis rájött, hogy a tőkének a földbirtokkal szemben is van módja bizonyos ellenőrzés gyakorlására, s legutóbbi közgyűlésén rálépett arra a térre, hogy ezen túl a meghatározott céllal bíró kölcsönök adására fekteti a főstílyt.

Elhatározta ugyanis, hogy talajjavítási és vizsábályzasi kölcsönöket fog közvetíteni, még pedig a közvetített összeg 1/2 százalékáért, vagyis minden 800 frt után csak egy frt közvetítési díjat számít fel magának. Kiköt azonban magának, hogy ez ügyletek számára a kormány adó és illeték-mentességet biztosítson.

Nagy fontosságu újítás ez, üdvözölni lehet érte a magyar földhitelintézet vezérfőit. Ha hazafiaságukban odáig mennek, hogy a kölcsönadott tőkék tényleges befektetését biztosítani is fogják — nagy politikai szolgálatot tesznek vele a magyar faj hegemoniájának biztosítására.

Országgyűlési napló.

— **április 12.** — A képviselőház mai rövid ülésében Szatmári Miklós oravezei képviselő végleg igazoltatott. A mentelmi bizottság bejegyzésétől Csátár Zsigmond mentelmi ügyére vonatkozólag.

Azután vita nélkül elfogadták a budapest pécsi vasút részvénytársaság vasutonalainak megváltásáról szóló törvényjavaslatot. Holnap lesz az utolsó érdemleges szünetelőtti ülés.

— **április 13.** — A képviselőház mai ülésén Szapáry Gyula gr. miniszter benyújtja lemondását a török-szent-miklósi kerület képviselőségéről. Az elnök felhatalmaztatott az új választás iránt szükséges intézkedések megtételére. A honvédelmi miniszter benyújtja az ujjonozásról szóló törvényjavaslatot. A budapest-pécsi vasutról szóló törvényjavaslat harmadik olvasásában elfogadtatott. Az ülés aztán d. u. 1 óráig felfüggesztetett.

A „Zombor és Vidéke“ tárczája.

A legjobb asszony.

— Komolyan gondolsz rá, hogy házasság járma alá hajtott fejedet?

— Amint mondtam.
 — Megvallom, hogy már nekem is támadt ilyenféle gondolatom.

— Micsoda, te is meg akarnál nősulni? Különbön igazad van, jobb későn, mint soha.

— Hiszen csak negyven éves vagyok.
 — De nézzük csak, mennyiben hasonló az izlésünk. Mi-lyennek kell lennie szerinted a legjobb asszonynak!

— Szépnek!
 — Hm, hiszen ez természetes!

— Megkövetelném tőle, hogy ne tudjon zongozálni.
 — Régi vicez!

— De bizony komolyan beszélek. Tapasztalhattad te is, hogy mennyit szenvednek a háromlábú szörnyeteg miatt. Az én házamban nyugalmat akarok. Nem tűröm, hogy egész napon át kalimpáljanak a zongorán. Ha vendégem érkezik, hiába keresi majd a szerszámot, hogy szíveségből megkínozzon egy pár nótával. Aztán meg ha nincs zongora a házban, nem kell olyan lakást fogadnom, ahol alkalmas hely legyen a »vergli« számára; nem kell kidobnom a százásokat, amibe a zongora kerül.

— Nem osztom véleményed! Legkevesebb sem! Nagyon fogok örülni, ha feleségem játékaival mulattatni fog. Akar énekelek is hozzá, ha játszik. Ha vendégeim érkeznek, azoknak is kapóra jön a gyorsan elővarázsolt zene. Néha, néha házbált rendezünk. Félrelökjük a szőnyegeteket, asztalt, székeket és aztán perdelhetünk kedvünk szerint. Hol a feleségem játszik, hol más.

— Ideálista!
 — Okos ember vagyok!

— Az ám! Tudod-e hogy én csak olyan nőt veszek el feleségül, aki egyáltalában nem tánczol.

— Hát van olyan? Aztán mit árt az neked, ha tánczol?

— Nem kényszerít reá, hogy bálakba vigyem, mert nem

akar ott unatkozni. . . . Oh te nem tudod, hogy mi az, mikor a menyecske jó tánczos és nem akarja elfelejteni a művészetét!

— Sötét szemüvegen át látod a világot.
 — Legkevesebb sem. Ha nőm nem tánczol, nem kell feltékenyen nézmem, mikor más emberi kar ölelgeti őt a tánc közben; megakarítom a sok bál ruhát, hintót, borraalót . . .

— Én egészen másképp gondolkozom. Nem akarom, hogy nőm ellenszenvvel viseltesse a bálók iránt. Ha még nem tudna táncolni, taníttatni fogom.

Oh a nők leggyengédebbek a bálók előtt. Elhalmoznak hízélgéssel, mikor mulatságra visszük. Boldognak érzik magukat és áldják férjüket. Azt pedig csak szeretem, ha mások is bámulják, hogy milyen szép feleségem van.

— No akkor nem is fogod szeretni igazán.
 — E feltevés ellen tiltakozom!

— Hát akkor papushós leszel!
 — Soha!

— Te még az is eltűrnéd, hogy a feleséged verseket, tárcát írjon.

— Oh nagyon fogok örülni rajta. Mily dicsőség lesz az, ha a feleségemet neves írónők közt fogják emlegetni, ha mindenütt nagy tisztelettel fogják környezni . . .

— Ne haragits . . .!
 — Miért haragudnál?

— Mert dühössé leszek már, ha csak gondolok is rá, hogy feleségem kékhárisnyászkodjék. Tentás nyakkal ülne az asztalhoz, nem gondolva a gyermekkel és még kevesebbet a konyhával. Meggyötörve azzal, hogy felolvassa előttem cikkeket . . . Elszókném a magam házától . . . nem tűrhetném a zsarnokságot . . .

— Most már megint nem értlek!
 — Lásd, azt már magam sem engedném, hogy a feleségem jótékony egyletekbe járjon, ülészen, debattáljon, vitakozzék, bázárokat, táncmulatságukat rendezzen, ilyen jótékony-ságra magam is sajnálnám a pénzt.

— Megint ellenkező a véleményem. Szívesen látom, ha a feleségem tagja, vagy éppen élnöke egyik-másik nőgyűletnek. Legalább lesz szórakozása, amikor én nem foglalkozhatom ve-

le; nevé belekerül a hírlapokba, dicsérni fogják nemeslelkűségét. Nincs talán igazam!

— No én már nem engedném, hogy a nőm bázárokbán, álljon naphosszat és néhány hatosért túrje, hogy akárci is ott bókoljon előtte!

— Hiszen az előbb azt mondtad, hogy szereted, ha a menyecske masoknak is tetszik.

— Balon . . . az egészen más. Akkor én is ott lehetek. És te Othello turnéd, hogy . . .

— Ugyan kérlek, elégé vigyáz egymásra a sok asszony. Öröködnék majd a feleségem fölött is.

— Akkor a házibarátok . . .

— Ohó, olyan állat nem jön a házamba!

— Micsoda, te elzáród a házadot a barátaid előtt?

— Kétségkívül nagyon óvatos leszek.

— Ebben a tekintetben igazat adok.
 — Azt gondolod talán, hogy okom lesz féltetni a nőmet.

— Nincs kizárva.

— Kedves barátom ez már sértésforma . . . Különbön azt hiszem, neked sem árt majd, ha gondoskodik valakiről, aki szemmel tartja majd nédet!

— Ugy látszik, oly ponthoz érkezünk, hol egy véleményen vagyunk.

— Valóban.

— Lásd, te nem szereted az olyan nőt, kinek olyan tulajdonságai vannak, miket én keresek.

— Ugy van . . . Te meg nem szenveded azt a nőt, ki olyan, amilyenek én kívánom.

— Beláthatod tehát, hogy nem kell majd féltelnünk egymástól a feleségünk — és felesághatnánk egymás házibarátjának.

— Ohó az nem járja!
 — Miért nem?

— Mert hát jól tudom én azt, hogy az ember azt szereti meg a más feleségében, amit a magában nem kíván. Mi bizony könnyen beleszeretnénk egymás feleségibe.

Délután egy órákor megérkezett a főrendiház átrata, melyet a képviselőház tudomásul vette. Ez volt az utolsó ünnepek előtti ülés. A ház az elnök életével oszlott szét.

— **április 15.** — A képviselőház ma délután 1 órákor Péczy Tamás elnöke alatt rövid ülést tartott, melyen a mult ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után Müncheni Aurél elnököt beterveztette a véderőbizottság jelentését az 1889. évre kiállítandó üzenetek megajánlásáról szóló törvényjavaslat tárgyában. A jelentést a ház korábbi határozatahoz képest e hó 29-én fogják tárgyalás alá venni. Miután az elnök a ház tagjainak ismét boldog ünnepeket kívánt, az ülés délután 1 óra 15 perczkor véget ért.

POLITIKAI HIREK.

* **Az 1889. évi újonozás.** A honvédelmi miniszter beértesítette az 1889. évben kiállítandó üzenetek megajánlásáról szóló törvényjavaslatot, mely az új védelmi javaslat alapján a hadsereg és hadi tengerészeti újoncjelöltek Magyarországra nézve 427,711 főben állapítja meg, a honvédség újoncjelölteké pedig 125,500 főben. A javaslat ezáltal kivételesen május 10-tól június 10-ig terjedő időszakot tűzi ki a főszóras foganatosítására. Az idokolás szerint a főszóras e két hétre terjedő időszakon belül lesz befejezendő. Ez lehetőséggé fog válni egyfelől — a hol szükség — szokottal több sorozóbizottság kiküldetése által, másfelől pedig azon körülmény következtében, mivel a mult évi első, második és harmadik korosztály az idén ismét felhívott a sorozásra, ezen korosztály azonban már tavaly részben kimerítettek és így az azokba tartozó hadkötelesek száma jóval csekélyebb lesz, mint a mult évben.

* **Ormos Zsigmond** temesmegyei főispán, a híressé vált temesi levél és nemcselvel szerzője, benyújtotta a helygymnázium ideiglenes vezetőjéhez főispáni tiszterrel való lemondását.

* **A rekonstruált kormány politikája.** Az újonnan alakított Tisza-kormány a jövőre határozottan szabadelvű irányt fog követni, a mit a rekonstrukció biztosított. Szilágyi Deszöre vonatkozólag a „Timesnek” azt jelenti, hogy ő mindenekelőtt a polgári házasság behozatala céljából törvényjavaslatot előterjeszt és e mellett a polgári és büntető eljárás teljes reformját szándékozik keresztülvinni.

Külügyi szemle.

Szerbia és Oroszország, minden hivatalos szerb szüvegűtőse dacára, mégis csak közelodik egymáshoz. Nap nap után érkeznek a hírek, a melyek e ténny bizonyítják. Persiani ur, a hírhedt belgrádi orosz követ, most járt Pétervárott, hogy megállapítsa a módot, hogy miként hajtsák Szerbiát egészen Oroszország karjába. Az orosz kormány egyik legkiválóbb eszköze két-szögűlv Mihály exmetropolita lesz. A mióta Milán király lemondott trónjáról, egyre sürűbben érkezik a hír, hogy a hírhedt metropolita visszatér a szerb fővárosba és elfoglalja az állást, melyet most Theodosius metropolita tölt be.

A francia szenatus főtörvényesszé alakult. Az alakuló gyűlés akadálytalanul ment véghez. A jobboldaliak is részt vettek a törvényülésben.

A kormány és a regensek, különösen Riszies kőzt a surlódások folyton élesebbé lesznek és a liberális párt lapjaiban, különösen Riszies Srpska Nezasivont-jában a radikális kormány ellen írt heves cikkeknél kifejezese is jutnak. A radikális kormánynak nagy nepotizmust és az állomások betöltésénél nagy könyvelemiséget vetnek a szemére.

Megyei s helyi hírek.

* **Kitűntetés.** Paresetich Félix Ujvidék és Baja sz. kir. városok főispánjának f. hó 10-én adták át a szerb Takova-rend közkeperesztét, melyet Milán király még lemondása előtt adományozott a népszerű főispánnak.

* **Pályázat** van hirdetve a bogoeváji 500 frt készpénz fizetéssel járó közegyi orvosi állásra. A pályázati óhajot felhívhatnak, hogy kellően felszerelt folyamodványukat, f. hó 24-ig Harlikovits szolgabíróhoz Apatinba nyújtsák be.

* **Adomány.** Hapfner Alajos stánisiti plébános az ujvidéki kath. templom építésére 100 frtot adományozott.

* **Az egyházmegyei.** Hirling Nándor kulai róm. kath. lelkész Ujvidékre helyeztetett át. Helyét Flach István bresztoviaczi lelkész foglalta el.

* **Magas látogatás.** Török Ferenc, tábornok, a m. kir. esendőség főfelügyelője a napokban Topolyán idózt, s megvizsgálta a topolyai esendőséget, hol mindent rendben talált s a főúti elismerését fejezte ki.

* **Gyurzyevon** 700 frt évi fizetéssel járó közegyi jegyzői állásra pályázat van hirdetve.

* **A szabadkai ügyvédi kamara** jelenti, hogy Vujevich Zoltán önkényes lemondás folytán az ügyvédek lajstromából távolított. Dr. Vujevich Zoltán és Dr. Mihajlovits István ügyvéd. Zombor székhelyűl a lajstromba felvettek.

* **Megerősítés.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Tomits Darinka palánka közegyi elemi iskolai rendes tanítónő, jelen állásában végleg megerősítette.

* **Elvi határozatok iparügyekben.** A földm., ipar- és kereskedelemügyi miniszterium mint harmadik iparhatóság a következő határozatot hozta: Segélypenztárra létesítést a békéltető-bizottság segéd tagjainak választására összehívott ülésen a segédtek többsége határozta el. A segélypénztár alapszabályait a békéltető bizottság iparos és segédtagjai az iparhatóság biztos által egyfelől és elnöke alatt tartandó ülésen állapított meg. Az alapszabályok megállapítása és jóváhagyása után a békéltető bizottság az alapszabályok módosítását saját hatáskörében sem eszközölheti, ha az alapszabály módosítása iránti határozathozatal a segélypenztár közgyűlésnek tartatott fenn.

* **A szabadkai sajtóörörről** téves értesülés volt közölve lapunk mult számában, u. i. a kir. kuria a Mamschieh Stoecek sajtóörörről az elítelt Stoecek által benyújtott semmisségi panasznak helyt adott és másodsor is megsemmisítette az ez ügyben hozott sajtóörörségi ítéletet. Így tehát harmadik végtárgyalásra került a sor.

* **A kuesmadivat bódít.** Baján is elhatározták a diákok, hogy kuesmadit viselnek. Szenez Gyözö főgymnáziumi igazgató meg is adta erre nézve az engedélyt.

* **Tisztviselő választás Zentán.** Zentáról írják lapunknak: hétfőn volt a városi képviselő választása, mely alkalommal a füg-

getlenségi párt győzött. Az új képviselő testület mind az ötven tagja függetlenségi párti.

* **A stánisiti pősta-üg.** A temesvári pőstaigazgatóság. — mint lapunkban írtuk volt — a stánisiti pőstamestert több rendbeli feljelentés alapján állását felfüggesztette és erélyes vizsgálatot indított, melynek folytán Fülöp Kálmán stánisiti pőstamestert állását végleg elmozdította. Az elítelt ez ellen a miniszteriumhoz fellebbezett.

* **Tűz.** Vasárnap délelőtt tűzjárma zavarta fel az ajtatoskodókat, a külvárosban égett egy kis szalma. Erre rá alig egy fél óra ismeret megkondult a tűzharang és puska lövések új tüzet jellemeztek. Az alkalommal nagy tűzzel volt dolguk derék tűzoltóknak. A Radisits utcaiban Csúpis városi adógyehajlójának háza égett el. Szerencsésnek mondható, hogy abban a nagy szélben a tűz tovább nem terjedt.

* **Haynald érsek egyház-zenei alapítványa.** Haynald kardinális-érsek pár év előtt elhatározta, hogy évenként 300 frt stipendiumban részesít egy magyar egyházi zeneszerzőt, úgy, hogy a kiválasztott ez összeget három osztandóú á kapja. Mint halljuk a stipendiumot tegnap ítélte oda Ziehy Géza gróf elnöksége alatt egy Bogisich prépost. Káldy Gyula és Bartay Ede urakból álló bizottság, a benyújtott pályaművek alapján. A bírósor főpap díját a következő három évre Varnicez Mór budai és Kersch Ferenc nagyváradi templomi karnagynak adta a bizottság egyenlőképen felosztva. Halljuk egyszersmind, hogy Haynald kardinális e stipendiumát a kalocsai káptalanul letett tőkeösszegegel örök időkre biztosította.

* **Tánzfőziker.** Herezenberger Sándor táncmester, újonnan szervezett zenekarunk közreműködése mellett f. hó 22-én a „Vadászkürt” nagytermében tánzfőzékert rendez.

* **Halálözök.** Ackermann József a „köt feleke lő” vendéglője, f. hó 13-án rövid betegség után elhunyt. Temetése nagy részvét mellett vasárnap ment véghez. A főtöltség és zenekara, mely utóbbinak tagja volt, testületileg jelemt meg temetésénél.

* **Gabonázólet.** A gabonázólet ezen a héten, kivált a buzátt illetőleg, kedvezőtlen volt, mert a többi gabonafajta ára hu nem emelkedett, de nem is hanyatolt. A világ egyszerre és egészen indokolatlannul feltűnően bizalmatlan lett. A buza-árak napról-napra hanyatlanak s a tulajdonosok örömkö, ha buzájukat ma adhatják el, mert megvannak róla győződve, hogy holnap már nem kapnak annyit érte, s így kell mindennap gondolkozniuk. Sőt vidéknk is, mely eddig elég kitartó volt, csüggedni kezd s nyakra-főre kínálja árúját, nem fontolva meg, hogy önmagának árt vele. Buzánk legjobban van elismerve az egész világon. S azért nem szabad megengednünk, hogy ára még essek. A tulajdonosok aggodalma és izgalma előbb-utóbb mégis lecsillapul, s bizonyára buzáuk ára ismét fel fog emelkedni a s zivonárra, amely akkora kivétel után, mint az ideit volt, megilléti.

* **Öngyilkosság.** Zimmermann Frigyes jómódu torzasi lakos, f. hó 17-én istállójában felakasztotta magát. Midőn észre vették, már megvolt halva. Öngyilkosságának oka ismeretlen. Vagyoni viszonyai rendezettek.

* **Nyomozás.** Lépás büntetőnek kísérletével vádolt, ismeretlen tartozkodása Némát Mátyás, 27 éves, róm. kath. vallású, nős, mézáros, erős testalkatú, piros arcu, szőke hajú, az orrán egy vágás látható, vádoltának korlátotese elrendeltetésén, felhívhatnak az összes törvényhatóságok, hogy nevezett vádoltat, kinek utolsó tartozkodása Bekés-Csaha volt, nyomozni s feltalálás esetén a legközelebbi kir. ügyészséghez kísértetni sziveskedjen. Szabadkai kir. törvényszék.

* **Halálözök.** Rlohony Gyula volt topolyai kir. járásbíró a napokban elhunyt. — Palásty Béla topolyai segédjegyző hosszas szenvedés után jobb létre szerendett.

* **Elvetenült asszony.** Magzat elhajtás miatt tartóztatta le a szabadkai rendőrség Oravecz Maricát, kinek kuruzslása miatt két emberélet esett áldozatul. A rendőrség átadta az ügyészségnek.

* **Kéjmenetek Budapestre és Bácsba.** A husvéti ünnepek alkalmából e hó 20-án a szab. osztrak-magyar államvasutársaság magyar vonalainak, valamint a m.-beskerekai vasut összes állomásairól Budapestre kéjmenetek méréseket menetidjék mellett rendeztetnek. Ugyanazon napon, Budapest állomás kivételével, valamennyi állomásról Bácsba szóló, különösen méréseket menet-terti jegyek adatnak ki. Az ez alkalomból kiadásra kerülő menet-terti jegyek, az elindulás napját is beleértve, 10 napi érvényességi tartammal bírnak és a visszautazásra, a futár és expresszvonatok kivételével, bármely menetrend szerinti személyszállító vonat használható. A menetrendre és menetirakira vonatkozó felvilágosításokkal szolgált vasut állomásunk főnöke.

* **A kaded-iskolák.** Mint értesülünk a kaded iskolák szervezetenbel jelentős újítások fognak történni. A legénységek újítás az, hogy a kaded-iskolák látogatói, éppen úgy, mint a többi katonanevelő intézet növendékei, csak az iskolák elvégzése után fognak esküt tenni, tehát nem fognak nemi besorozott katonák ülni az iskolában. A főlvetel feltételeit enyhíteni fogják. A túrszégési és műszaki kaded-iskolába való felvételle ezután elég lesz az alreáliskola elvégzése, a gyalogsági kaded-iskolába pedig a középiskola harmadik osztályának elvégzése után is be lehet jutni, természetesen főlveteli vizsgálat mellett. Az iskolapénzt a civileknél 120 frtól 60 frtra, a többinél 60 frtól 30 forintra szállítják le. A végzett növendékek közül a jobbakk tiszthelyettesi rangot kapnak, a többi valóságos altszti rangot. A zenei-kaded iskolát felszámolják, de a többi helyről fognak gondoskodni a technikai katonakademiánál. A lovassági kaded-iskolánál a második iskolaévet véglegesítik.

* **Az ázost evang.** híveinek tudomásul adatik, hogy ápril 21-én délelőtt 10 órakor az e ezlára kibérelt helyiségben úrvasorral egyhökötött istentisztelet fog megtartatni, melyre a tisztelt hívek ezennel meghívhatnak. Gallé Emil egyházi felügyelő. Korossy Emil ág. ev. lelkész.

* **A Híszlőzet** jelenleg sok kalambitással küzd. A helyföldi fogyasztás tartózkodó — írja a „Magyar kereskedő Lapja” — és még az ánnepok sem kettézetek nagyobb beárlásokra. Másfelől pedig a külföld csak gyarmok küld megrendeléseket. Eddig az új a nézet, hogy a március első felvi ázletrendménye, mely rendszeren rossz szokott lenni, ez évben kivételesen nem lesz kedvezőtlen, de ha a mai stagnáció még egy ideig tart, a második évenyved meghusítja az eddig táplált reményeket.

* **Halálözök.** Általános részvételt keltett Goronné szül. Prokop Józsa halálhíre. E fiatal kedves asszony anyjahoz jött le Zomborra s itt gyermek-ágyában halt meg. Temetése kedden nagy részvét mellett ment véghez.

* **Németesedéink.** Kulán „Leseverien deutscher Bürger” ezimja új olvasókor alakult. Az olvasókor — mint halljuk Csáky Gyula distagjának megválasztani. Méltó kitüntetés ez, melyre a miniszter büszke lehet.

* **Mindazon tisztelt jó barátaink és ismerősaink, kik fejletetlen drága halottunk Horon Jánosné szül. Prokop Józsa temetésében megjelenséssel és őszinte részvétökkel fájdalomukat enyhíteni szivesek voltak, ez éton fogadják hálás köszönetünket, kívánva, hogy Isten hasonló esapástól óvjon meg mindenkit. A gyászoló család.**

* **Öngyilkos huszár.** Mint lapunk mult számában jelezük, Szabadka mellett a palcsi erdőben egy huszár-egyenruhát és kardot találtak, melynek gazdája, mint minap kiderült, Kristóf József megszőkötött huszár, előbb népbanki könyveztő volt. Már ekkor fölmerült a gyanu, hogy az elttint huszár megölte magát. Most a következőket írják lapunknak: Főlegyházán a napokban egy rongyos, szemtőre való ruhába öltözött legény bezergett a „Fehér kereszt” vendéglőbe, azt mondván pihenni akar, mert holnap tovább megy. El is ment arra az útra, honnan néhny többé visszatérés, 7-én reggel fél 8 órákor ágyában, a katoná revolverrel magát keresztül lötte. A lövés a 6—7 borda között hatolt a testbe s egyik májat, veséjét s a belek egy részét roncolta össze a gyilkos golyó. A belülről elzárt ajtó a szomszédban lakó esendők dörögtek fel. A kilőtt revolver az ágyban lábánál találtatott, melyben csak egy vezetes golyó volt, de ez is elég, hogy ifjú életét kioltsa, az asztalon egy négygy volt „Kristóf József” nyomással. Amint nevé hallotta említeni, erősen fölkiáltott: igen én Kristóf József vagyok. Halálos vergődése közben kérte az egyik esendőt, hogy meg egyet lőjjön bele, hadd halhasson meg. Temetése nagyszámú közönség részvétele mellett ment végbe.

* **Az ibolyákkal megőrzésére** egy kertészeti szaklap a következő tanácsot adja: Szarától leszedett friss ibolyával meg kell tölteni egy légmentesen elzárható üveget és pedig olyanformán, hogy lerakunk egy réteg ibolyát, rá egy réteg konyhasót, ezután megint ibolyát és megint konyhasót, mindaddig, míg az üveg meg nem telik. Az üveget jól elzárva hűvös helyre kell tenni és néhány hét alatt készen van az ibolyával. Ha a kellemes illatot használni akarjuk, az üveget rövid időre kinyitva a szobába teszünk és az egész levegő meg fog telni ibolyaszaggal, mely állítólag teljesen üde. Most, az ibolya szonyában, kísérletet lehet tenni, jő-e a recept.

*) **A „Csitaonca”-sörarnokban** husvét első és második napján pilseni sör esapoltak.

*) **Cognac mind győztes.** Hogy mily előnyben részesül a Berger Volls és tása cég gyarából (Dornbachban, Bécs mellett) eredő Cognac, legjobban tanúsítja azon körülmény, hogy a bécsi orvosi kar tekintélyei győzezlára alkalmazták azt. Ezen valóban figyelemremlető siker senkit meg nem lephet, a ki megmondolja, hogy ezen hoi gyártmány székeldése most még a külföldön is mindig nagyobb mértékben történik, holott ennekelőtte a külföld látott el bennünket a szóban lévő cikkel.

VEGES HIREK.

* **Asszonyok uniformisa.** A Katonai Lapok most megjelent száma érdekes reformot ajánl a katonatisztek feleségének az öltözökde tekintetében. Nem egyéb ez, minthogy ezentel ők is egyenruhában járjanak, a mi kétségtelenül sokkal olcsóbb visélet lenne, mint a folytonosan változó divat szerint való öltözökde. A „K. L.” úgy tervezi, hogy a katonatiszteknek is kétféle egyenruhájok legyen, mint a ferjeknek és pedig közönséges, meg díszruhájok. A rendes ruha alja elég egészen sima, rancz nélküli, hátul sűrű, parasztrézsba szedve. Hátul a derék alatt mérsékeltlen emelkedik, a mi azt jelenti, hogy a túrnérnek meg van üzenve a háboru. A ruha első szélet piros keskeny posztó szegélyezt, épp úgy, mint a tisztai köpenyeg szélet. A derék övvel van öszeszorítva. A fejre nyáron florentin kuesma, telen ruhakelméből való hasonló kuesma jönne. A díszruha ugyan olyan, mint a rendes, csak-hogy zsinorzással van az alj is, a derék is díszítve s a fejre csapote jön gyöngyből vagy csipkéből. Az utcai kabát katonai atilla szabása szerint készült zsinordíszelt. Meg volna határozva az ékszer is: ptykealaku fülbevaló, keskeny arany vagy ezüst karpercz és óra fekete zsinóron. A ruha színet illetőleg nem volna szabály, azt a hölgyek tetszés szerint választhatnák, valamint zsebet is tetszés szerint varrathatnának. Arról azonban nem ír a „K. L.” hogy vajon az egyenruhán ki lesz-e tüntetve a ferjek rangfokozata s hogy e szerint tisztelegnek-e majd a katonatisztek egymásnak.

* **Modern házasságok.** Egy szegszárdi lapban a következők hirdetést olvassuk „Bocsánatot kérek.” április hó 3-án ünnepelesen bocsánatot kértem felegemelőt, kit L. Cs. úr társaságban B—j, C—j, B—j és B—b urak előtt illetlen szavakkal megtagadtam. Annál is inkább vantom vissza szavaimat, mert azokat beszámithatlan állapotban mondtam. Miután nóm megbocsátást köztünk a leg-szebb viszony helyreállt. Ezt akarom az érdekelteknek a saját útján is tudomására hozni. Pakson, 1889. Április hó 4-én. Szily István díjnok.

* **A papa szeretője.** Egy dusszagad bécsi háziurnak a tragikomédiájáról írnek az osztrak főváros napilapjai. A szegény öreg ur élete alkonyatán jött rá arra a tapasztalatra, hogy az asszony meg csak ugyan ingatag s ez annyira elkeserítette, hogy majd megölte magát bujában. A derék házúr egy Erna nevű kis chausonette-énekesnő iránt oly melegen érdeklődött, hogy atyai gondoskodásra végre feltűnt valakinek, a ki a családunk titkos jóakarója. Éza a jóakaró megírta a dolgot a házúr feltűnt fiának, aki megmutatta a levelet a papájának. Volt egy kis zavar, meg himezés-himozás, de utóljára is vallott az öreg. Elmondta, hogy a doloz igaz, de megígérte, hogy nem viszi tulzása a protekeziót. Így lett a béke s a papa tovább is imádtá Ernát. Nemsokára ezután ismét levél érkezett a család titkos jóakarójától s ezáltal egyetemes a papát figyelmeztette, hogy Ernánaknak ki-vüle van még valakije. Az öreg ur nem hitt a szemeknek. Lehetetlen az, hogy egy olyan aranyborjuval könnyelmű játékot üzzön valaki. De azért nem hagyta nyugodni a doloz és még aznap alkalmatlan időben nyitott be a kis énekesnőhöz. A mit ott tapasztalt, az felulmúta várakozását. Szó szót adott, a leány végre kijött a sodrából, csipejére tette a kezét s kikergette a szegény papát. Ez az eszt annyira magánkövül hozta a hatszoros házúrát, hogy egy Bécsből közel fekvő nyaralójában magára lött. Nem jól talált s alkalmasint megmentik az életnek.

Irodalom.

— **Ország-Világ.** Az „Ország-Világ”, a legnagyobb és legszebb magyar és szépirodalmi lap, mely Benedek Elek gondos szerkesztésében évről-évre nagyobb kedveltségnek és elterjedésnek örvend, az újjel fennállásának tízedik évfolyamába lépett. Sokkal szebb mult áll e lap mögött, semhogy hangzatos programra volna szüksége. Az „Ország-Világ” rendes tartalma: egy eredeti és egy fordított regény, több novella, tárcsa, ismeretterjesztő közlemények, élet- és jellemrajzok, költemények s a nők részére „Nők Világa” ezimen egy gondosan szerkesztett rovat, melyben számos divatvél, háztartási közlemények, s egyéb nőket érdeklő apróságok vannak közölve. Az „Ország-Világ” előfizetői évenként hat művészi becsú fény- és színnyomatú műmellékletet kapnak s ezen kívül minden évben jelen meg külföldi képes lapok példái, egy rendkívüli ünnepi szám, melyet míg nem előfizetők csak 50 kr-ért szerezhetnek meg, a következő évi új előfizetők is ingyen kapják egész éven át. Ilyen volt 1888-ban a karácsonyi ajándékul szánt ünnepi szám, mely a képviselőház ötven író tagjának arcképeit közli s ugyanazok nagyerdekű dolgozatait, novelláinak hasonmásával. Megjegyezvén, hogy a nagyerdekű számhoz a benne levő művészi képeknek kívül (Litzen-Mayer, Kaulbachtól stb.) egy nagy szabású színnyomatú műmelléklet is volt esztalva (Thuman: „A szerelem tavasza”), azonkívül egy esinos népdal zongorára, s hogy e számot ugy közvetlen a kiadóhivataltól, mint bármely hazai könyvkereskedés útján meg lehet rendelni. Közöljük néhányank nevet az e számba közleményeket adott képviselők közül. Nevezetesen Jókai, Csernányi, Mikszáth, Vadnai Podmaniczky, Ábrányi, Kaas, Hegedűs, Visi, Beksis, Láng, Falk, Grünwald, Apponyi, Szathmáry, László M., Asbóth, Berzevics, Wekerle, Helly, Irányi, Illyés Bálint, Grecsik stb. E nagyerdekű számot az 1889-ben belépő előfizetők ingyen kapják. Az „Ország-Világ” munkatársai a régibb és újabb író nemzedék legjelesebbjei. Az újjel Beniczky-Bajza Lenke: „A hegység tündére”, ezimű költői szép és igen érdekes regényének készült kezdete meg; mellette még Braddon „Klara”, ezimű rendkívül érdekes angol regényét. Az ápril-juniusi ezimű érdekesítő regényét közli s mellette még egy fordított regényt. A magyar mágnások szalonjainak és múkieseknek bemutatását, mely érdekes ciklusban a nagy közönség előtt egy eddig kevésbé ismert világot tárt fel, az Ország-Világ — tovább folytatja. Tanítók és tanítónők 10 ft helyett 8 ft-ral fizethetnek elő az „Ország-Világra”, melyet 8 ft-ért rendelhetnek meg az „Egyetértés” és a „Budapesti Hírlap” előfizetői is. A szerkesztőség nagy gondot fordít a tanítói rovatra is s a talánymegoldói előfizetői közt hetenként értékes könyveket, zeneműveket, eredeti rajzokat sorol ki. Az „Ország-Világ”, könyv-árusi uton is megrendelhető Mutatványszámok kívánatra ingyen küldetnek. Előfizetési feltételek: Egész évre 10 ft Félévre 5 ft Negyedévre 2 ft 50 kr. Egy óra 85 kr. Egyes szám 20 ft. Fűzet (kettős szám) 40 krajczár. Az „Egyetértés-sel együtt rendelve: Egész évre 28 ft Félévre 14 ft Negyedévre 7 ft A „Budapesti Hírlap-pal együtt rendelve: Egész évre 22 ft Félévre 11 ft Negyedévre 5 ft 50 kr.

— **Újdonság.** Stehlo, keresztény vallásban 20 kr. Dr. Plösz, a magyar változó kézikönyve, második kiadás 4 ft. Dr. Neumann, a francia reirkamara vitái az elsőszültségről 3 ft. Jókai, A lelkidomár, regény I—V kötet 6 ft. Thaly II. Rákóczy Ferenc ifjúsága 1676—1701 1.50 Csiky, Jósat, vigjáték 5 felvonásban 2. kiadás 1.20 Justh Zs. Páris elemei 1 ft. Mikszáth K. ősszegyűjtött munkái: Az apó Gentry és a nép 2 ft. Deme, magyar nyelvtanítás 60 kr. Egyetemes Regénytár IV. és 14. kötet, Rameau orvos 2.50 Dr. Pisztory, Osztrák-magyar monarchia statisztikája 2 ft. Péter Dénes, Jó kedvből, humoros elbeszélések 1.20 Prochaska, Eisenbahn Karte 1889 1 ft. Potier, das neue Wehrgesetz vom 11. April 1889 30 kr. Dr. Louis Brom, Dámone des Herzens Criminal roman 50 kr. Dr. Louis Brom, Hedviga die Rebellenbraut Criminal roman 50 kr. Kapható Schön Adolf könyv, zenemű és papírkereskedésében Zombor.

A budapesti értéktözsderől.

A „Magyar Pénzügy” jelentése.

A lefolyt hét egyike volt a legmozgalmasabbaknak. Ennek legfőbb oka a valuta szabályozás híre volt, melyre az összes papír-czímleket rohamosan emelkedtek. A valuta-kérdés józanabb megítélése természetesen realizációkra vezetett, de ezek nem voltak oly mérvűek, hogy lényegesen áterálhatták volna az emelkedett árfolyamokat.

A sorsjegytörvény befolyást gyakorolt a sorsjegypiacra, mert minél több helyegyet ragasztanak a sorsjegyekre, annál drágábbak lesznek. A tőzsde hangulata általában szilárd volt és emelkedés konstataható minden téren. A bankrészevények újra kedvelték és nem alaptalanul, mert a pénzintézetek üzleti konjunktúrája igen kedvező. Lényegesen elősegíti a tőzsdéi spekulációt a pénz állandó olosósága, mely nélkül a nagy kötelezettségeket ily hosszú időn át csakugyan nem lehetett volna föntartani.

NOVELLATÁR.

Egy csók.

Németből szabadon fordította R. L.

(Folytatás.)

„Egy ily ember később, ha már szenvedélye irántad kihalt, sohasem bocsáthatná meg eljárásodat. S ha most szeret is, de ome tetted keserves órái nem maradnak el, elhíheted, mert előre látom e házasság szomorú következményeit. Talán elfelejtetted azt, hogy te szegény vagy, habár minden kényemről is gondos-

kodt atyád, de vagyona nem tehetett szert, s így jövedő férjednek személyesen kívül egyebet nem adhat, Kérlek, sínesen vagyona és fizetéséből csak nagyon szegényes életmódra telik. A szegénység a házas életben nagyon költői lehet képzeletben, de a valóban nagyon is prózai, mert minden keserűség kútorása.”

„Tudom ezt mind kedves sógorom, elhíheted, hogy bizony boldogabb volnék, ha gazdag hozományra számíthatnék, de nem hiszem, hogy Kéri ezt valaha velem éreztetné.”

„Nem, ezt talán nem, — mondá Hartai már egész nyugodtan — csak egy szép napon, ha szükségben lesznék, családok is lesz már, arra a meggyőződésre fog jutni férjed, mily teher vagy te neki, s úgy fog veled és rólad beszélni, mintha te kényserítettél volna házasságra” . . .

„Ne tovább — kiáltott Aranka elfojtott, síró hangon, szeméi könnyben úsztak — ilyesmit ne gondoljon, még kevésbé mondjon felőlem valaki.

Ezt nem akartam, Istenemre mondom, nem akartam, nem kényszeríték senkit sem, hogy nőül vegyen. Szavamat adom, kedves sógorom, elmegyek Ferivel a hóvá csak kívánod, én tőlem nem fog Kéri mit sem hallani, nem bánom vegyen el egy gazdag leányt, boldoguljon azzal s ne tekintse azt a későbbi években tehernek!”

Szegény leány! Ezen párbeszéd egészen megfosztotta nyugalmától, nem tudott aludni, mert bármennyire is hitte, hogy sógora beszéde nem volt ment minden önérdéktől, szavainak igazságát mindazáltal kénytelen volt átállni. Mert ha már sógora ma már így gondolkodik, talán Kéri is idővel így beszélhetett volna róla, s leginkább bántotta a szemrehányás, hogy egykoron férje öt talakodónak fogja mondani. Gondolatait keserves sírása váltotta fel, inkább kívánt volna meghalni ő, mint Irén testvére, hogy csak ezen eselődés ne érte volna. Így oda volt szép álma szerelme, boldogsága, mindene!

Aranka igéretéhez képest nem sokára kis hűgával útnak indult, de anélkül, hogy ezen utazásról Kéri értesítette volna, de még üzenetet sem hagyott számára, ki csak néhány nap mulva értesült elutazásáról. Tavolátónak első heteiben minden méltatlan ködös daczára, még mindig remélte, hogy irni fog és tudatja vele hirtelen elutazásának okát, hisz egy sor, egy szó Aranka kezétől mindent jóvá tehetett. De midőn hetek, hónapok multak és minden várakozása hasztalan volt már, magamagát kezdte balgának binni, hogy egy leány oly könnyen felhasználhatta játékszerül, s ő egy csókjáért szívét ajánlotta fel a kaczérnak, ki oly ügyesen értette őt hálójába szóni.

De bármennyire is nehezelt Arankára, s bár mily oka is volt neki, még sem volt képes emlékezetét szívéből kitépni.

Körülbelül egy év mulhatott el Hartainé halála óta, midőn Kéri egy barátjától azt a meglepő hírt hallotta, hogy Hartai őrnagy 3 havi szabadság időt kapott, s Nizzába ment leánykájának és sógoranjének látogatására. kik már hosszabb ideig távol voltak hazulról; barátja még azt is közölte, hogy hírlík, mintha Aranka k. a. többé nem térne vissza, hanem valószínűleg az őrnagy egy fiatal feleség társaságában fog megjönni. Az ily hírek Kérit még inkább felbőszítették, de nem, hogy elidegenítették volna Arankától, kit most még inkább vágyott birni.

Nizza egy kies villájának erkélyén ült Hartai, öleiben Feri leánykája oldalán pedig Aranka. Megérkezésének első esteje volt ez. Az őrnagy leánykáját a legjobb egészségben érte, ki atyja megérkezése fölött teljes örömben volt. Hartai elbeszélte Arankának atyja helygétét, mint töltötte a hosszú téli estéket, mennyire vágyottak már őket viszontlátni, hogy alig multolt óra, melyben róluk nem beszéltek volna, mennyire örült a eselődés is, midőn értesült, hogy most haza jönnek . . .

Egyszerre csak elhallgatott a házbeliök beszélni és saját érzelmeit esetele, mennyire várta e pillanatot, hányszor gondolt reá, mint idézte fel emlékeiben a régi ismeretségeket, barátságukat, nem is barátság volt az, hisz már kis kora óta szerette. Hartai beszédében egyre jobban kimelegedett, majd halkabban, de annál szenvedélyesebben kezdett beszélni, a leány arca csak halaványodott, míg az őrnagy végre elhallgatott, s mintegy válszért esdekelt, mert szeméit Arankára szegezte, de a leány csak nem tudott szóhoz jutni. Így ültek egy darabig némán egymás mellett, míg végre ismét csak Hartai szólalt meg:

„Feledd el a multat kedvesem” susogott gyengéden, s anélkül, hogy választ bevárná, Arankát karjai közé zárta, az elmult évek vissza fojtott szenvedélye kitört belőle, s forró csókokkal halmozta el ajkait, szeméit, haját. Aranka mindent éregett habár szeméi könnyeztek. Hát másodszor is okozon férfinak bánatot tudta-e ennek szívét is vissza utasítani? Mintha az őrnagy könyörgő szavai között leánykája szavait is hallotta volna. Maradj nálunk Aranka maradj nálunk! „Manó — szolt végre egész nyugodtan, kezét sógora vállára téve — a helyzet köztünk megváltozott már, nem vagyok a vig Aranka, mint régen; de ha beéred azzal a mi még maradt belőlem, ugy elfogadom ajánlatodat!”

Négy hét után a hírlapok már közölték Hartai őrnagy eljegyzését Arankával. — Midőn Kéri már biztos volt hogy szerelme mily gyászos véget ért, áthelyeztetéséről folyamodott, s kérelmét valahára elfintézték; így hát elhagyhatta a fővárost anélkül, hogy Arankával találkozott volna. Szerelmét kihaltnak vélte, hogy is tudta volna szeretni, midőn csak megvetette.

Evek multak el, Hartai házassága a lehető legboldogabb volt, soha semmi sem zavarta egyetértésüket, boldogságukat, Hartai a sors által nyújtott kárpótással beelégedett, nem is kívánt egyebet. Szerelme még mindig oly lángoló volt, mint első pillanatban, minden alkalmat megragadott, hogy nejt figyelemben részesítse, minden kívánságát tőle telhetőleg igyekezett teljesíteni. Arankának csak két kívánsága nem teljesíthetett. Egyike ezeknek közös kívánság volt, talán még inkább férjéé, mint az övé, az t. i. hogy boldog házasságuk egy gyermekkel áldassék meg, e közös óhajátuk csak nem teljesedett, bár mennyire is óhajtották. A másik kívánság Arankáé egyedül volt, melyen elrejtőzve őrizte azt szívében, hogy felelemmel őrizte titkát. Egy sírgödör volt szívében, melyről már senkinek beszélt, egy sír, melyben leánykori álmái, egy nyári délután kedves emlékei, s egy elveszett

személy utáni gyászja volt eltemetve. Mindez meghalt reá nézve, úgy akarta ő, úgy fogadta esküjébe napján. Ah, mily sokszor gondolt az apostol szavaira: akartam, de nem tehettem. Csak egyszer szeretett volna még Kérivel találkozni, csak egyszer akart vele beszélni, mint azt Nizzából többször készült neki megírni, de mindig elmaradt. El akarta mondani, miért mondott le az ő, Kéri jövője érdekében szerelméről, bár mennyire is fajt az neki, igen eskás az ő boldogságáért határozta el magát ezen lépésre, bár hogy is magyarázta legyzen azt Kéri, de azért meg lehet győződve, hogy sohasem fog megszűnni őt szeretni, csak nagy nehezen tudott szívének ellentállni, de feloldozta magát szerelme tárgyáért.

Igy mult el öt év, anélkül, hogy Kériről valamit hallott volna, sőt azt sem tudta vajjon életben van-e meg? (Vége köv.)

Történelmi naptár.

Ápril 11.

1806. Grün Anast. költő (gr. Auersperg Ant.) szül.

1814. I. Napoleon leköszönt.

Ápril 12.

1798. A svájcz helv. köztársaság lett.

Ápril 13.

1844. Arányi Béla m. író és gym. igaz. szül. Bpest.

1849. A szácsók és bajorkó roham a düppeli sínczokra.

Ápril 14.

1690. Apafi Mihály I. erd. fejed. megh.

1759. Händel zeneszerző megh. London.

1865. Lindel, egy. állam elnöke meggyilkoltatása.

Ápril 15.

1797. Thiers Ad. fr. államf. a köztárs. eln. szül. Marseille.

1883. Frigyes Fer. meckl.-schw. nagygh. megh.

Ápril 16.

1867. Az e. német szövets. alkotm. elfogadása.

1871. Német birod. alkotmányt kap.

Ápril 17.

1521. Luther a wormsi országgy. előtt.

1790. Franklin, a villámharító feltalálója, megh.

Pattantyúk.

Vezető: SIRIUS.

Beszédebe ereszkedett az apa a fiával. A többi között az adóbehajtásról is előkerült a szó.

Erre a kis Károly ily szavakkal fordult az atyához:

— Papa, az adóvegrehajtókat az Isten teremtette?

— Már hogyné! Miért kéredez fiam?

— Hát csak azért, mert én bizony nem teremtettem volna őket!

*

Vizitálta a baka-káplár a czugját.

Vizig megy egyszer, végig megy kétszer, s mindent rendben talál.

Egyszerre azonban megáll Köhn Kóbi freiter jelölt előtt.

— Köhn! Magának az orra nem „vortschrift” szerint áll.

Hogy mer ilyen nagy görbe orral berukkolni?

— Khérem áttossaggal vitéz. . . .

— Semmi kérem, — ha holnap reggelig meg nem repe-ráltatja, — rapporta viszem.

*

Tanítja a tanító a számtant és az alkalmóból felír a táblára egy számtani feladványt.

Azután odafordul a kis nebulókhöz és így szolt:

— No fiam, ki találja el ezt a feladványt?

Janesi gyerek magásra nyújtja a kezét és egyre kiabálja:

— „Én tanító úr!”

— No hát talál el!

Janesi gyerek erre a másik kezében szorongatott kalamást úgy oda vágta a táblára irt feladványhoz, hogy a szétfreescent ténta legott szercecsenre festette a tanítót, s ezután nagy garral így szolt:

— Úgy-e, hogy elfaradtam?

*

Rosz fát tett a tűzre az lezik, amiért azután a bíró elé került.

Persze a vallatásnál mindent tagadott.

Kihozta egy kiesit a sodrából a bíró és ily szavakkal rivalt rá a delükvensre:

— És le meri mind arra tenni az esküt, amit elmondott?

— Szeretnékh én olejan vallam látni, thekinthetes bíró ér, amire én nem thennekh le az esküth, — válaszolá az lezig.

*

Elküldi a majsztram az inasat borért és a mellette fekvő lábszitra mutatva mondja:

— Stess, mert . . . ég a pokol!

A csirizzel teljeslábyü művész megértvén a különben eléggé érthető magyarázatot, mint a villám kapta a boros üveget és elrohant.

A nagy sötétben azonban felbukott a lépesóház előtt, s nagy robajjal gurult le a lépesökön.

Meghallván ezt a majsztram, utána kiált:

— Mit csinálsz te semmire való kölyök? Talán kitekerted a boros üveg nyakát?

— Nem bizony, hanem csak megpróbáltam, hogy megkar-czolja-e az üveg a márványt.

*

Elszegődik a Boris szobaleányunk. Szegődéskor kérde tőle házi asszonya, hogy van-e neki külön szeretője?

Boris egy kissé elpirulva hebegő, hogy: igen egy

— Azt nem törhetem, — vág közbe az asszony.

